

Μόρα και κασίδα

Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου 2011
3:41 μμ

12

Σημασία

Η φράση ακούγεται κατ' αρχας ανόητη. Αποτελεί το δεύτερο μέρος ενός συνήθους αντίλογου.

A: έλα εδώ μωρέ!

B: Μόρα και κασίδα!

Ο B προσβάλλεται από την επιφωνηματική κλήση "μωρέ" του A και απάντα με την κατάρρα "μόρα (εφιάλτης) και κασίδα (δερματική νόσος) να σου έρθει".

μωρέ

Το μωρε είναι κλητική του επιθετου μωρός, -α, -ον. Που σημαίνει ανοητος

Υπεστη περικοπες σε ωρε, ρε αλλά και βρε.

Στα δημοτική μωρά έγινε μωρή, ωρή αλλά όχι βρη.

Οι Κυπριοι λενε όμως ρα στις γυναικες από το αρχ μωρά. (π.χ. Ωφου ρα μουζουρου του Μόρφου)

Στην συγχρονη μιλουμενη ελληνικη εχει χασει το νοημα του ανοητε, βλακα αλλά είναι μια φιλικη κλητικη.

Μόρα

1. Τάγμα στρατιωτικό στη Σπάρτη μοίρα δηλ. τμήμα, μέρος μεγαλύτερης στρατιωτικής μονάδας.

Μόρα ήταν η μεγαλύτερη σε δύναμη ανδρών τακτική υποδιαίρεση του στρατού των Σπαρτιατών. Υπάρχουν σχετικές αναφορές από τον 4ο ως τον 5ο αι. π.Χ.

Το πέμπτον μέρος της όλης δυνάμεως των Σπαρτιατων ⁹⁸²¹.

Σύμφωνα με τον Ξενοφώντα η Μόρα υποδιαιρείτο σε τέσσερις λόχους από δύο πεντηκοστίες ο κάθε λόχος και δύο ενωμοτίες η κάθε πεντηκοστής. Αν υποθέσουμε ότι η κάθε ενωμοτία κατά μέσον όρο είχε δύναμη 40 πολεμιστών, τότε η συνολική δύναμη της Μόρας πρέπει να ανέρχονταν στους 640 πολεμιστές. Στις αρχαίες πηγές βρίσκουμε αναφορές και για 500, 600, ακόμα και 900 πολεμιστές, ενώ σύγχρονοι αρχαιολόγοι πιστεύουν ότι η δύναμη της μόρας κατά καιρούς μπορεί να έφτανε και τους 1024 ή 1280 άνδρες.

Το μοίρα χρησιμοποιείται και σήμερα ως αντίστοιχο το τάγματος, για τις μονάδες πυροβολικού.

2. Δυσφορία στον ύπνο, εφιάλτης, βραχνάς
μόρα (η) Ιχωρ. πληθ.) (λαϊκ.) κατάσταση δυσφορίας και αγωνίας κατά την ώρα του ύπνου και κατ' επέκτ. εφιάλτης, αγωνία.
Ετυμολογια από το < σλαβ. mora «θανατικό»
Αυτά κατά Μπαμπινιωτην 171.

Ομως το σλαβικο mora προφανως εκ του λατινικου mors , mortis από ελληνικό μόρος.

Πβλ. Το μόρσιμον ημαρ του Ομηρου, Ιλιάδα 15,613 η ημέρα του θανάτου

από το μοιρα

Δωρ. μορα. Και επιστρεφουμε στο ελληνικο! Εδώ ηρθαμε παμε να φυγουμε!

3. Ειδος παιχνιδιου με δυο παικτες που ανοιγουν ταχυχρονα τα δακτυλα του ενός χεριου. Κερδιζει αυτος που θα μαντεψει σωστα το αθροισμα.

300-9-4757

οὕτω γε μὴν κατεσκευασμένων **μόρας** μὲν διεΐλεν ἕξ καὶ ἱππέων καὶ ὀπλιτῶν. ἐκάστη δὲ τῶν ὀπλιτικῶν **μορῶν** ἔχει πολέμαρχον ἓνα, λοχαγοὺς τέτταρας, πεντηκοντῆρας ὀκτώ, ἐνωμοτάρχους ἑκαίδεκα. ἐκ δὲ τούτων τῶν **μορῶν** διὰ (5) παρεγγυήσεως καθίστανται τοτὲ μὲν εἰς . . . ἐνωμοτίας, τοτὲ (5.) δὲ εἰς τρεῖς, τοτὲ δὲ εἰς ἕξ. ὃ δὲ οἱ πλεῖστοι οἴονται, πολυπλοκωτάτην εἶναι τὴν ἐν ὅπλοις Λακωνικὴν τάξιν, τὸ ἐναντιώτατον ὑπειλήφασιν τοῦ ὄντος· εἰσὶ μὲν γὰρ ἐν τῇ Λακωνικῇ τάξει οἱ πρωτοστάται ἄρχοντες, καὶ ὁ στίχος (6.) ἕκαστος πάντ' ἔχων ὅσα δεῖ παρέχεσθαι. οὕτω δὲ ῥάδιον ταύτην τὴν τάξιν μαθεῖν ὥς ὅστις τοὺς ἀνθρώπους δύναται γινώσκειν οὐδεὶς ἂν ἀμάρτοι· τοῖς μὲν γὰρ ἡγεῖσθαι δέδοται, τοῖς δὲ ἔπεσθαι τέτακται. αἱ δὲ παραγωγαὶ ὥσπερ ὑπὸ κήρυκος ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου λόγῳ δηλοῦνται <καὶ> (5) ἀραιαί τε καὶ βαθύτεραι αἱ φάλαγγες γίνονται· ὧν οὐδὲν (7.) οὐδ' ὅπωςτιοῦν χαλεπὸν μαθεῖν. τὸ μέντοι κἂν ταραχῶσι

Ξενοφώντας Λεκεδαίμονιων πολιτεία

1161.

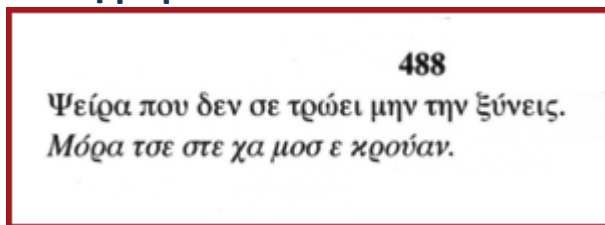
*Προῖκ' ἀπὸ χίλια πέρπερα καὶ κακαῖδον ἂν πάσης,
Τὰ χίλια πάν, δὲν ἔχονται, κί' ἡ κακαῖδου σου μένει.*

Πρὸς τοὺς ἐπιδιώκοντας προῖκα πλουσίαν καὶ οὐκ ὠραιότητα.

Πρβλ. Μορα-μορα κακαειδού ...

Κακοειδής = ασχημος, δυσμορφος.

Αλβανική μόρα

25.130 prv.488

Morion

Το φράγκικο morion (μοριόν)

Είναι συνωνυμο της κασίδας.

Voc. della Reale Accademia Spagnola della Lingua Castigilana

MORION

capo, cima, che si cita senza aderire.

Antica armatura della testa con alta cresta.

Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

Η φράση **μοριόν και κασίδα** μπορεί να σημαίνει, κατά συνεκδοχή (*pars pro toto*), **φραγκοί και ρωμαίοι**. Αφού τα δυο **κράνη** ήταν χαρακτηριστικά της κάθε εθνικότητας. Πβλ. ΦΡ Λυτοί και δεμένοι, το επτ. Γουρμιοί κι αγουριοί, νηστευσαντες και μη νηστευσαντες κλπ. Δηλαδή ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ

Πβλ. τους μαυροσκούφηδες, τα μπλε μπερέ, τους κοκορόφτερους συνεκδοχές για μονάδες στρατού σε παγκόσμια κλίμακα .

Ο αντιλογος στο « μωρέ» λεγεται από παρετυμολογια του μόρα, μοριόν

Morione

fr. morion; brett. mavryon:

dafro sp. **MORRION** = port. **morrio**, che

dal suo lato deriva da **MORRA** *la parte*

superiore e rotonda della testa, cranio, affine a **MORRO** *corpo rotondo*,

e che al Bullet sembra voce proveniente dal celto, dove

si trova **mor**, **moru**, **mawr** *testa*, **moram** *mucchio, cumulo, ammaso*, a cui appare etimologicamente congiunto anche lo sp. **moron**, base. **murua** *monticello* (cfr. Mora 3).

[Il Vocabolario della Reale Accad. Sp. della

Lingua Castigilana reca il sscr. **MURDHAN**

capo, cima, che si cita senza aderire].

Antica armatura della testa con alta cresta.

Το μοριόν ήταν τυπικό δυτικό κράνος ενώ η κασίδα αναλογικό και κυρίως Βυζαντινό. Μια απαρτυρητή φράση « μοριόν και κασίδα » θα σημαίνει όλοι, οι παντες, δυτικοί και ανατολικοί. Και η απάντηση στον αντιλογο

- μωρε
- μοριον και κασιδα, [ολοι να είναι εναντιον σου]

Δεν θα ήταν οπότε πρώτη φορά που ένα τοπικό καλυμμα κεφαλής χαρακτηρίζει ένα σύνολο ανθρώπων. Θυμηθείτε το «Κρειττότερόν εστιν ιδέναι εν μέση τη πόλει φακίολιον βασιλεύον Τούρκων ή καλύπτραν λατινικήν » του Λουκά Νοταρά.

Εικόνες

1

Διάφορα μοριόν

2

Ταξινόμηση του μοριόν

3

βυζαντινή κασίδα μετα λόφου ή τουφίου* ή τούφας*

Τα βυζαντινά κράνη, όπως και άλλων στρατών, χρησιμοποιούσαν τα λοφία για να δώσουν ύψος και τρομακτική εντύπωση αλλά και ως διακριτικό. Ήθελαν δηλαδή να δηλώσουν σε ποια μοίρα (η **μόρα**), τούρμα (κν τσούρμο) ανήκε ο στρατιώτης. Χρησιμοποιούσαν διαφορετικά χρώματα στα λοφία που είχαν οι κασίδες (κράνη) των στρατιωτών. Το ίδιο έκαναν και για τα κράνη των αρματοδρόμων. Οι πράσινοι, οι βένετοι (μπλέ), οι ρούσσιοι (κόκκινοι) διακρίνονται από το χρώμα του λοφίου του κράνους τους. Μια άλλη ερμηνεία της φράσης θα ήταν αν η παροιμιώδης έκφραση (αν υπήρχε τέτοια) "**μόρα και κασίδα**" που να υπονοούσε : "**κατά την μόρα είναι και η κασίδα**" δηλαδή το ρούχο σου σε προδίδει, δηλώνει σε ποια μόρα ανήκεις. Ανάλογη είναι η σημερινή "**κόψε φάτσα και βγάλε συμπίερασμα**".

*) Τουφίον από το ρήμα τύφω (πβλ. τύφος, τυφοειδής πυρετός, τυφών, τυφέκιο, τούφα: τολύπη καπνού)

Ο μόρος

Υποθετω ότι η λέξη **μόρα** προέρχεται από το μόρος μόρος, ὁ (μείρομαι), I. = μοῖρα III, το καθορισμένο τέλος του ανθρώπου, Μοίρα, πεπρωμένο, μόρος (έστιν) ὀλέσθαι, είναι γραφτό στον καθένα να πεθάνει, σε Ομήρ. Ιλ.· ὑπὲρ μόρον, πέρα, επέκεινα του πεπρωμένου κάποιου, σε Όμηρ. ΙΙ. 1. αφανισμός, θάνατος, Λατ. fatum, σε Ομήρ. Ιλ., Ηρόδ., Τραγ. 2. νεκρός, σορός, πτώμα, σε Ανθ. ΙΙΙ. ο γιος της Νύχτας, σε Ησίοδ.

Η ιταλική μόρα

Σημασία

1. (Νομ) υπερημερία, καθυστέρηση στην εκτέλεση σύμβασης. Ανάλογα με

ποιός έφταιγε για την καθυστέρηση είχαμε mora debitoris , mora creditoris

2. Μούρο

3. Λοφος , σωρος από πετρες, ξυλα

Ετυμολογία

mora — μαρασμός χαυνωση (ν. Morire) ή από το μένω

... και ολιγον Mystery

"Το φαινόμενο της **Μόρας** είναι γνωστό από την παράδοση περισσότερο. Είναι κάτι συνηθισμένο και παρατηρείται εδώ και χιλιάδες χρόνια. Η **Μόρα** είναι το φαινόμενο κατά το οποίο κυρίως όταν ήμαστε ξαπλωμένοι και σε χαλάρωση την ώρα του ύπνου ή σε υπναγωγικά στάδια, νοιώθουμε μια επίθεση από κάτι ξένο να μας **πλακώνει**, να μην μας επιτρέπει να **αναπνεύσουμε** και συχνά αυτό συνοδεύεται από οπτασίες από μορφές σκοτεινές, σκιώδεις. Αυτό είναι που έχει μείνει και στην παράδοση να λέμε σαν **Μόρα** ή **Βραχνά**. Είναι το αντίστοιχο του σαξονικού **nightmare** ενώ η μόρα η βαλκανική είναι το nightmare των άγγλων".

Τέτοιες καταγραφές έχουν γίνει από τον Νικόλαο Πολίτη από τις αρχές του 20ου αιώνα, τέλη 19ου αιώνα. Υπάρχουν παραδόσεις και παραδοσιακές ρήσεις που αφορούν αυτό το πράγμα: λένε ότι «με πλάκωσε η Μόρα» ή «έβγαλα το Βραχνά»

Σήμερα λεμε νοιώθω ένα πλάκωμα . Εννοώντας δυσκολία στην αναπνοή.

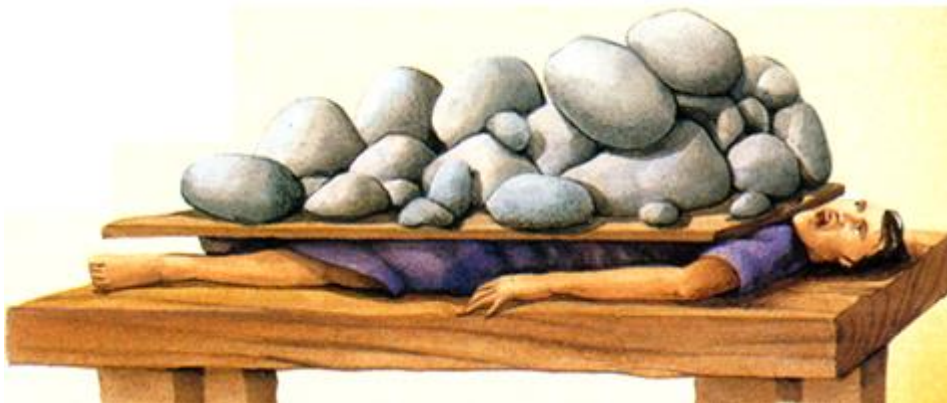

ΠΟΥ ΚΑΘΕΣΑΙ ΤΩΡΑ ΜΟΡΑ ΜΟΥ;

Μόρα .. Εφιάλτης της «σκιάς» ή Ένα πραγματικό φαινόμενο ;;; Posted in Mystery

Πβλ. Τον πλακωσανε στο ξυλο.

Στην ουσια του εβαλαν πλάκες ή πέτρες (δηλ. μορες σημασια 3). Βασανιστηριο στο οποιο οποιος ειχε παραστει ή υποστη το εβλεπε μετα σαν εφιάλτη.

Είναι μάλλον η επιστημονικως λεγομενη [απνοια](#)

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η μόρα ή βραχνάς εμφανιζεται σε τρεις παραδοσεις που εχει συλλέξει ο Ν. Πολιτης και που τις αντιγράφω αυτούσιες

ΛΓ'.

ΒΡΑΧΝΑΣ

898

Ό Σβραχνάς
(Σάμος)

Ο Σβραχνας είναι μικρό παιδί, ποῦ φρορεῖ χρυσή σκούφια μέ χρυσά πούλια, καί πήγαινει τή νύχτα 'ς τά σπίτια καί πατεῖ στά στήθια τους κοιμισμένους καί πασχίζει νά τους πνίξη. Μιά γυναίκα που τήν ένοχλουσε συχνά ό Σβραχνας, κατώρθωσε μία νύχτα ν άρπάξη τήν σκούφια του και την εκρύψε άποκάτω άπο

τ6 προσκέφαλό της. Εκείνος τήν παρακαλούσε πολλή ώρα νά του την δωση, και της έλεγε' « Αφησε το σκουφάκι μου, νά σ' άφησω κ' έγώ». Ή γυναίκα όμως δέν τό εδινε, καί αναγκάστη όταν έφώτισε η μέρα νά φύγει ξέσκουφος. Ή σκούφια όμως τήν άλλη μέρα έχάθηκε.

Εκείνοι που τούς πειράζει b Σβραχνας, γιά νά γλυτώσουν απ' αυτόν, παίρνουν κομμάτια ψωμί 'ς το χέρι καί πάνε 'ς τον απόπατο. Κ' εκεί που τά κάνουν, απλώνουν το χέρι τους μέ το ψωμί καί φωνάζουν* «Έλα, Σβραχνά, νά φάμε». Ο Σβραχνας πηγαίνει χωρίς νά φαίνεται. Άλλα καθώς ιδή τόν άνθρωπο ,νά κά-

θεται ετσι, τόν σιχαίνεται τόσο πολύ, που ουτε τή νύχτα πλέον τον πλησιάζει.

*899

Ή Μόρα

(Άθηναι)

Ή Μόρα είναι μία Λάμνα πλούσια και πολύ δυνατή. Περίπατει μόνο τή νύχτα καί καμμιά φορά που άπαντα 'ς τό δρόμο της ανθρώπους νά κοιμούνται κάθεται ς τά στήθια τους καί τους πλακώνει. Και είναι τόσο βαρειά, που εκείνος που τον πλακώνει μουγκρίζει σαν βόιδι. Άν όμως ο άνθρωπος έν είναι βυθισμένος'ς τόν ύπνο καί τήν ίδια καί της άρπάξη τό φέσι της, τότε ο τι καί άν τής; γυρέψη, βιός καί μάλι, θά τοϋ το δώση, φτάνει μόνο νά της δώση πίσω εκείνος τό φέσι της.

* 900

Ή Μόρα

(Άρκαδία)

Ή Μόρα είναι μαλλιαρή καί άσκημη καί πλακώνει τους Ανθρώπους, 'ς τούς μεγάλους μονάχα μία ζαλάδα φέρνει μά τά-

βάφτιστα παιδιά τά πνίγει. Κάθε μικρομάννα, άν τύχη καί τήν πλακώση ή Μόρα τήν ίδια, κάνει, κάθε τρόπο νά της άρπάξη τή σκούφια της', γιατί' ετσι θά τήν εχη του χεριου της, καί δέ θά μπορη νά πλακώση το παιδί τη;. Μπορεϊ νά τής γυρέψη καί φλωριά καί ό τι άλλο, αλλά νά προσέχη νά μή τής δώση πίσω τή σκούφια, γιατί τότες τά φλωριά θά γίνουν κάρβουνα

1013

Παρατηρούμε πως αποφασιστικο αντιδοτο για να αντιμετωπισθει η μορα είναι να της αφαιρεθει το καλυμα της κεφαλης

Χρυσίζουσα σκούφια με φτερά (μοριόν;) ή φέσι ή σκούφια. Ισως καταλοιπο της κασίδας ή του μοριόν.

Το DIZIONARIO ETIMOLOGICO ONLINE θεωρεί το **μόρα** συγγενές με το **morion** το οποίο ερμηνεύεται ως **λόφος** ή **ύψωμα**. Πβ. Με το **λοφίων**.

ΦΡΑΣΕΙΣ

Να ξεπληρώσουμε και το χρέος, να φύγει αυτός ο βραχνάς από πανω μας

Κραταιωμενη η πεποιθηση στο ο βραχνας μας καθεσαι πανω στο
στηθος.

Αισθάνομαι μια πλάκωση

Αγχος, καταθλιψη, δυσπνοια (όλα σχετικά με την αναπνοή)

Μου καθεσαι εδώ

ταυτόχρονα κτυπάμε το στήρνο με τη γροθιά

Η ανεργία έχει γίνει εφιάλτης για όλους μας

Συωνυμο τυ βραχνας, κακο ονειρο

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εφιάλτες και εφιάλτης

Ο μυθικός Εφιάλτης

Στην ελληνική μυθολογία ο **Εφιάλτης** ήταν γιος του Αλωέα και της Ιφιμεδείας. Ο Εφιάλτης και ο αδελφός του Ώτος είναι γνωστοί μαζί ως «Αλωάδες» από το όνομα του πατέρα τους. Ωστόσο, ο Υγίνος αναφέρει (Fabulae 25) τους Αλωάδες ως γιους του θεού Ποσειδώνα και της Ιφιμεδείας. Ο Εφιάλτης και ο Ώτος αναφέρονται ως τεράστιοι γίγαντες και ήρωες: κράτησαν επί 13 μήνες αιχμάλωτο τον ίδιο τον θεό του πολέμου, τον Άρη, μέσα σε ένα μεγάλο χάλκινο δοχείο. Ο Εφιάλτης μνημονεύεται τόσο στην Ιλιάδα (ραψωδία Ε, στίχος 385), όσο και στην Οδύσσεια (Λ 305-319).

Αναφέρεται και ως Έφιάλιος Γίγας αδελφός Ώτου καί υιός της Ίφιμεδείας, της συζύγου Αλωέως, αλλά εκ του Ποσειδώνος, κατ' άλλους ητο υιός της Τηρούς καί Ποσειδώνος^{9836.291}

Εφιάλτης ο Ευρυδήμου

Ο Εφιάλτης ήταν αρχαίος Έλληνας γιος του Ευρυδήμου, από την Αντίκυρα Φθιώτιδας. Υπέδειξε στον Ξέρξη τη στενή διάβαση που έφερνε από το όρος Καλλίδρομο στις Θερμοπύλες και οδήγησε από κει τους Πέρσες για να χτυπήσουν έτσι από τα νώτα τους Σπαρτιάτες του Λεωνίδα (480 π.Χ.). Επικηρυγμένος κατέφυγε στην Θεσσαλία όταν γύρισε στην Αντίκυρα τον σκότωσε ο Τραίχινος ο Αθηνάδης.

Από άλλες πηγές :

Προδότης, φονευθείς εις Σπερχιάδα υπό τινός Αθηνάδα ή Αθηνάδη, από Τραχίνα. Ό φόνος έγινεχο κατ' εντολήν Λακεδαιμονίων, δι άλλην αιτίαν καί ούχί διά την προδοσίαν τών Θερμοπυλών (Τινές επιμένουν πώς τόν έξετέλεσεν ή Σπαρτιατική Κρυπτεΐα). Κατ' άλλους έπρόδωσαν ό Όνήτης ό Φαναγόρου, Καρύστιος καί ό Κορυδαλλός, Αντικυρεύς.

Κατά Κτησίαν, προδόται ήσαν οί Καλλιάδης και Τιμαφέρνης, Τραχίνιοι ευγενεις οϊτινες μετά Θώρακος του Θεσσαλοϋ, Δημαράτου και Ήγίου συνεβούλευσαν τον Ξέρξην πώς οί Λακεδαιμόνιοι θά ήττώντο μόνον εάν έκυκλοϋντο καί οδήγησαν διά δυσβάτου τόπου 40.000 Πέρσας όπισθεν των Ελλήνων (Ηρόδοτος - Πολύμνια)^{9836.291}

Εφιάλτης ο Σοφωνίδου, Αθηναίος

(- 461 π.Χ.), Διαπρεπής πολιτικός στην αρχαία Αθήνα και μέντορας του Περικλή. Αίγυπτιάδης ενυμφεύθη την Αρσάλειαν. Αδελφός Έλατείης.⁹⁸³⁶

Ανήκε στην προοδευτική πολιτική παράταξη των δημοκρατικών, την αρχηγία της οποίας ανέλαβε μετά τον εξοστρακισμό του Θεμιστοκλή το 471 π.Χ., και

αντιπολιτευόταν τον προβεβλημένο πολιτικό Κίμωνα, εκπρόσωπο της αριστοκρατικής παράταξης. Αγωνίστηκε για τον περιορισμό της εξουσίας του αριστοκρατικού σώματος του Αρείου Πάγου.

Βλ. Αριστοτέλους - Αθηναίων πολιτεία,

Χ. ΡΗΓΑ Η δημοκρατία του Εφιάλτη (Η εξουσία των πολιτών)

Και το υπο εκδοσιν βιβλίο του Δημήτρη Σαπρανίδη «Εφιάλτης , ένας μπόλσεβικος στην αρχαία Αθίνα» .

εφιάλτης

Ουσ. ό βραχνας

έφιάλτης , ου, ό, Acol.

A. [select] “έπιάλτης” Alc.129, also έπίαλος κατά την κοινή αντίληψη στραγγαλιστής δαίμονας ο Εφιάλτης ο Αλωός, της μυθολογίας ,

Απαντα στους Αλκαίο, Φρυνιχο, Διοσκοριδη, Αρτεμιδωρο, Στράβωνα, Ομηρο, Απολλοδωρο , και άλλους. (συνωνυμο του ήπιόλης) ο έπιάλτης ερμηνευται από το Σουδα ως ρίγοπύρετον δηλ. πυρετός με ξαφνικό ρίγος, ελώδης πυρετός, ετυμολογείται από το έφάλλομαι^[1], ή το έφιάλλω,) -ία, ή, = γλυκυσίδη, Aët.1.84; = έφιαλτεία (q. λατινικά : incubo. Αγγλικά nightmare)

[1] έφ-άλλομαι, γ' ενικ. Επικ. αορ. β' έπ-άλτο (πρβλ. άναπάλλω), με μτχ. έπ-άλμενος, έπι-άλμενος, αποθ., τινάζομαι επάνω, **ορμώ εναντίον κάποιου**, κάνω επίθεση με ορμή, εφορμώ· με δοτ., Τρώεσσιν έπάλμενος, σε Ομήρ. Ιλ· επίσης, χωρίς εχθρική σημασία, με γεν., έπιάλμενος ίππων, **πηδώντας πάνω στο άρμα**, στο ίδ.

[2] γλυκυσίδη, η (Α) το φυτό παιωνία*, πηγούνια. [ΕΤΥΜΟΛ. < γλυκύς + σίδη «γένος φυτών»].

μήνιον — μήνιον, τὸ (Α) η γλυκυσίδη*. [ΕΤΥΜΟΛ. < μήν, μηνός «μήνας», λόγω τής χρησιμότητας τού φυτού σε αστρολογικές παρατηρήσεις ...

μηνογένειον — μηνογένειον, τὸ (Α) γλυκυσίδη*. [ΕΤΥΜΟΛ. < μήν, μηνός «μήνας» + γένειον (< γενής < γένος), πρβλ. ηρι γένειον] ...

ορόβαξ — ορόβαξ, ή, και όροβάδιον, τὸ (Α) το φυτό γλυκυσίδη*. [ΕΤΥΜΟΛ. < όροβος «είδος φυτού» + επίθημα αξ (πρβλ. σκύλ αξ)] ...

πεντόροβος — και πεντώροβος, ό, ή πεντόροβον, τὸ, Α 1. το φυτό γλυκυσίδη

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1013

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Τίτλος: ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Α

Εκδότης: ΕΡΓΑΝΗ

Έτος:1904

9821

Συγγραφέας: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Τίτλος: ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Εκδότης:ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Έτος:1888

9836

Συγγραφέας: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΡΖΑΜΠΙΔΗΣ
Τίτλος: ΑΠΕΙΡΩΝΥΜΟΝ
ΤΟΜ 1
ΤΟΜ 2
ΤΟΜ 3 ΕΛΛΕΙΠΕΙ
Εκδότης: Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ
Έτος:2012

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

<http://legendsofthenight.wordpress.com/2013/01/22/306/>

11/8/2014